

който ще се съхранява отъ Св. Синодъ и който ще се съставлява както слѣдва.

Чл. 32. (41) Св. Синодъ ще отправи едно окръжно писмо къмъ вситѣ подъ негово вѣдомство находящи се епархии и священни мѣнастири, щото колкото изъ тѣхъ имѣтъ духовни лица, имѣющия изискуемитѣ споредъ чл. 11 (15) качества (освѣтъ условието за петъ годишно епархийско управление и условието за възрастта, която стига да не е подолна отъ 30 години, когато избираемий предлѣжи да се избере за епископъ) и носящи отпустителни писма, свидѣтелство отъ священо или Бословско нѣкое познато училище, да извѣстятъ имената имъ на Св. Синодъ, просящи съ поручителско писмо записванието имъ въ каталогътъ на достоизбираемитѣ.

Чл. 33. (42) Всѣко такова препоручително за клирицитѣ писмо, нисуемо или послѣдствие на реченното окръжно писмо или послѣ, колчимъ се благоврѣмие представи, трѣбва да е подписано за епархиитѣ отъ Митрополита или Намѣстникътъ му и отъ членовеѣ на Епархиалниятъ Съвѣтъ, а за мѣнастиритѣ отъ Игумена и отъ събратията мѣнастиреки; при томъ же да е подпечатано въ послѣдний случай съ печатътъ на мѣнастирътъ.

Чл. 34 (43) Като приеме тия писма Св. Синодъ заедно съ Екзархийския Съвѣтъ, ако ги намѣри редовни и съдържащи потрѣбнитѣ качества за предлагаемий, призовава го и като го испита отъ близо и го намѣри наистина достоенъ за станалото му препорѣчане, записва името му въ каталога на достойно избираемитѣ; ако ли не, той иска първо съ писмо потрѣбнитѣ свѣдения, а послѣ да дѣйствува споредъ дадения му за тѣхъ отвѣтъ.

Чл. 35. Въ речения Каталогъ Св. Синодъ има право, слѣдъ прѣдварително споразумѣние съ Министерътъ на Вѣроисповѣданията относително за лица отъ Българското Княжество, да записва и други нему познати лица, които би се намѣрили слѣдъ прилично испитание, че се достойни за архиерейско звание.

Чл. 36. (40) Записанитѣ така въ каталогъ Св. Синодъ зима подъ непосредственното си надзирателство и попечителство, и колчимъ се прѣдстави благоврѣмие по прозба и прѣдложение на имѣющитѣ нужда отъ нихъ, дава имъ църковни служби, които улесняватъ развитието и усъвършенствуването на църковнитѣ имъ знания и на практическия имъ опитъ, поставя ги

СВ. СИНОВЪ
НАРОДЕН МУ